



UOHSX00B2XXT

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0055/2018/VZ-10029/2018/513/SBa

Brno: 5. dubna 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 12. 2. 2018 návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec - Staré Město, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 15. 2. 2018 Mgr. Bc. Milanem Konečným, IČO 88144534, se sídlem K Holotovci 1191, 735 11 Orlová – Město,
- navrhovatel – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Sběrný dvůr Třinec“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. zakázky Z2017-034356, ve znění oprav uveřejněných dne 8. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod č. 2017/S 236-490386, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 1. 2018 pod č. 2018/S 005-007713 a dne 12. 1. 2018 pod č. 2018/S 008-014386,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec – Staré Město – **nedodržel** při zadávání veřejné zakázky „Sběrný dvůr Třinec“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. zakázky Z2017-034356, ve znění oprav uveřejněných dne 8. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod č. 2017/S 236-490386, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 1. 2018 pod č. 2018/S 005-007713 a dne 12. 1. 2018 pod č. 2018/S 008-014386, **postup pro vyřizování námitek stanovený v § 245 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, když se v odůvodnění rozhodnutí ze dne 31. 8. 2018 o námitkách stěžovatele – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město – ze dne 16. 1. 2018, jež byly zadavateli doručeny téhož dne, vůbec nevyjádřil k námitce stěžovatele, že jiní zadavatelé s počtem obyvatel i výrazně vyšším než zadavatel stanovují výrazně mírnější požadavky na předložení seznamu významných služeb, konkrétně k tvrzení, že „na aktuální veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a nakládání s objemným odpadem pomocí velkoobjemových kontejnerů a provozování mobilních sběrných dvorů na území Hl. m. Prahy‘, v rámci které zadavatel ani nepožaduje žádnou významnou službu výhradně ve vztahu k provozu sběrného dvora, nýbrž požaduje pouze jednu obdobnou zakázku vztahující se obecně k realizaci služeb spočívajících v oblastech shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání nebo odstraňování komunálního odpadu, a to v minimálním finančním objemu 20 000 000,- Kč bez DPH celkem za požadované tříleté období. Obdobně město Prostějov v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a odstranění komunálního odpadu, bioodpadu, využití vytríděných složek komunálního odpadu a správa sběrných dvorů města Prostějova 2017 – 2024‘ nepožadovalo ve vztahu k části předmětu plnění týkající se správy sběrného dvora žádnou obdobnou významnou službu, nýbrž pouze významnou službu související obecně se svozem, odstraněním a využitím komunálního odpadu.“, čímž se rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.**

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec – Staré Město – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 263 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ruší rozhodnutí zadavatele ze dne 31. 1. 2018 o námitkách stěžovatele – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město – učiněné při zadávání veřejné zakázky „Sběrný dvůr Třinec“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. zakázky Z2017-034356, ve znění oprav uveřejněných dne 8. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod č. 2017/S 236-490386, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 1. 2018 pod č. 2018/S 005-007713 a dne 12. 1. 2018 pod č. 2018/S 008-014386.**

III.

Zadavateli – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec – Staré Město – se podle § 263 odst. 8 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0055/2018/VZ ve věci návrhu navrhovatele – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město – ze dne 12. 2. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ukládá **zákaz uzavřít smlouvu** v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Sběrný dvůr Třinec“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. zakázky Z2017-034356, ve znění oprav uveřejněných dne 8. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod č. 2017/S 236-490386, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 1. 2018 pod č. 2018/S 005-007713 a dne 12. 1. 2018 pod č. 2018/S 008-014386.

IV.

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, se zadavateli – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec – Staré Město – ukládá

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení

1. Zadavatel – město Třinec, IČO 00297313, se sídlem Jablunkovská 160, 739 61 Třinec - Staré Město, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 15. 2. 2018 Mgr. Bc. Milanem Konečným, IČO 88144534, se sídlem K Holotovci 1191, 735 11 Orlová – Město (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zadávání veřejné zakázky „Sběrný dvůr Třinec“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod ev. č. zakázky Z2017-034356, ve znění oprav uveřejněných dne 8. 1. 2018 a dne 12. 1. 2018, a do Úředního věstníku Evropské unie odesláno dne 5. 12. 2017 a uveřejněno dne 8. 12. 2017 pod č. 2017/S 236-490386, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 1. 2018 pod č. 2018/S 005-007713 a dne 12. 1. 2018 pod č. 2018/S 008-014386 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Podle oznámení o zahájení zadávacího řízení se jedná o veřejnou zakázku na služby, u níž byla stanovena předpokládaná hodnota 12 000 000,- Kč bez DPH.

3. Protože účastník – Nehlsen Třinec, s.r.o., IČO 25355996, se sídlem Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město (dále jen „navrhovatel“) – nesouhlasil s vypořádáním svých námitek a má za to, že zadavatel postupoval při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, podal návrh ze dne 12. 2. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Obsah návrhu

4. V úvodu návrhu navrhovatel sděluje, že zadávací podmínky veřejné zakázky jsou v rozporu se zákonem a základními zásadami zadávacího řízení, proto podal v zákonné lhůtě proti zadávacím podmínkám námitky. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasí s důvody uvedenými v rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 31. 1. 2018, podal návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. K tomu navrhovatel uvádí, že součástí návrhu jsou i námitky proti zadávacím podmínkám.
5. Navrhovatel v návrhu brojí proti stanoveným kritériím ekonomické a technické kvalifikace, neboť zadavatel podle jeho názoru stanovil minimální úroveň technických a ekonomických kvalifikačních předpokladů zcela nepřiměřeně. Navrhovatel je přesvědčen, že stanovená minimální úroveň technických a ekonomických kvalifikačních předpokladů neodpovídá odůvodněným nárokům na zkušenosti dodavatelů v dané oblasti a situaci na relevantním trhu.
6. Namítanou nepřiměřenost kvalifikačních předpokladů navrhovatel spatřuje především ve stanovení požadavku na předložení seznamu významných služeb podle čl. 9 písm. a) kvalifikační dokumentace.
7. Dále navrhovatel napadá nepřiměřenost požadavku na předložení dokladu o odborné kvalifikaci dodavatele dle systému managementu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci podle OHSAS 18001 stanoveného v čl. 9 písm. b) kvalifikační dokumentace. Navrhovatel má za to, že k požadavku na předložení osvědčení dle OHSAS 18001 není žádný relevantní důvod, což podporuje tvrzením, že provozoval sběrný dvůr města Třinec po dobu téměř dvaceti let a vždy dbal na bezpečnost zdraví při práci svých zaměstnanců, přičemž v průběhu těchto dvaceti let nedocházelo k úrazům či ohrožením bezpečnosti zdraví při práci, které by uvedený požadavek odůvodňovaly.
8. Navrhovatel rovněž zpochybňuje požadavek na splnění emisních limitů vozidel minimálně dle normy EURO IV a považuje jej za účelově stanovený. Argumentuje zejména tím, že zadavatel stanovil emisní limit vozidel výrazně nad zákonem stanovené limity, což podle názoru navrhovatele znemožňuje potenciálním dodavatelům, kteří by jinak byli způsobilí k plnění veřejné zakázky, zúčastnit se zadávacího řízení.
9. Závěrem návrhu navrhovatel uvádí, že zadavatel postupoval při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1 zákona. Rozpor s citovaným ustanovením navrhovatel shledává v nedostatečném odůvodnění rozhodnutí zadavatele, neboť se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně nevyjádřil ke všem skutečnostem namítaným v návrhu. Podle názoru navrhovatele se zadavatel „z věcného hlediska některými obsahovými body Námitek vůbec nezabýval či jejich zdůvodnění bylo vágní a zkratkovité“. Přestože nelze tvrdit, že by zadavatel o námitkách vůbec nerozhodl, je navrhovatel přesvědčen, že je rozhodnutí o námitkách nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto by měl Úřad

rozhodnutí o námitkách v souladu se svou rozhodovací praxí zrušit. V souvislosti s uvedeným tvrzením navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0023/2018/VZ-01890/2018/522/KČe ze dne 19. 1. 2018.

III. Průběh správního řízení

10. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dne 12. 2. 2018, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu navrhovatele rovněž dne 12. 2. 2018.
11. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
12. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S0055/2018/VZ-04552/2018/513/SBa ze dne 13. 2. 2018.
13. Usnesením č. j. ÚOHS-S0055/2018/VZ-06323/2018/513/SBa ze dne 1. 3. 2018 Úřad určil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 zákona, pořízené v souvislosti s provedenými úkony.
14. Usnesením č. j. ÚOHS-S0055/2018/VZ-06633/2018/513/SBa ze dne 5. 3. 2018 Úřad určil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vyjádření žádného z účastníků správního řízení Úřad neobdržel.

IV. Závěry Úřadu

15. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí dokumentace o zadávacím řízení, stanovisek předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění rozhodl o tom, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem při vyřizování námitek navrhovatele, a poněvadž je rozhodnutí o námitkách navrhovatele nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

16. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma.
17. Podle § 242 odst. 1 platí, že není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení tohoto zákona zadavatelem; námitky nelze podat po uzavření smlouvy nebo poté, co se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

18. Podle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení zadavateli.
19. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
20. Podle § 245 odst. 2 zákona pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.
21. Podle § 263 odst. 1 zákona Úřad není vázán návrhem, pokud jde o ukládané nápravné opatření.
22. Podle § 263 odst. 5 zákona je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách; v takovém případě platí, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Tyto nové námitky nemůže zadavatel odmítnout jako opožděné.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

Námitky navrhovatele ze dne 16. 1. 2018

23. Navrhovatel podal námitky proti zadávacím podmínkám ze dne 16. 1. 2018, jež byly zadavateli doručeny téhož dne.
24. Navrhovatel v námitkách především namítá, že zadavatel stanovil nepřiměřenou minimální úroveň technických a ekonomických kvalifikačních předpokladů, která podle názoru jeho neodpovídá složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky ve smyslu § 73 odst. 6 zákona, v důsledku čehož zadavatel nepřípustně omezil okruh potenciálních dodavatelů a znemožnil jim účastnit se zadávacího řízení. Uvedené navrhovatel spatřuje ve stanovení:
 - a. požadavku na seznam významných služeb, které podle jeho názoru neodpovídají odůvodněným nárokům na zkušenosti dodavatelů v dané oblasti a situaci na relevantním trhu,
 - b. požadavku na předložení dokladu o odborné kvalifikaci dodavatele dle systému managementu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci podle OHSAS 18001,
 - c. požadavku na minimální emisní limity vozidel dle normy minimálně EURO IV.
25. Obecně ke stanovení nepřiměřené minimální úrovně technických a ekonomických předpokladů navrhovatel uvádí, že podle § 73 odst. 6 zákona je zadavatel povinen stanovit kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace a minimální úroveň pro jejich splnění přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky, přičemž ve smyslu

§ 36 odst. 1 zákona nesmí vytvářet bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Navrhovatel trvá na tom, že kvalifikační předpoklady byly ve veřejné zakázce stanoveny zcela nepřiměřeně, neboť je nesplňuje ani on sám, přestože „*poskytoval řádně příslušné služby přímo Zadavateli po dobu posledních 19 let na základě Smlouvy o sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu Města Třince ze dne 13. 11. 1998.*“.

26. K jednotlivým pochybením navrhovatel blíže uvádí v námitkách navrhovatele následující.

Ad a.

27. Navrhovatel především nesouhlasí s požadavkem zadavatele stanoveném v čl. 9 písm. a) kvalifikační dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace předložení seznamu významných služeb poskytnutých účastníkem v posledních 3 letech před zahájením zadávacího řízení, přičemž tento seznam musí obsahovat „*alespoň 3 zakázky spočívající v zajištění provozování sběrného dvora, a to v minimální roční hodnotě poskytované služby ve výši 1.000.000,- Kč bez DPH za každou zakázku, přičemž minimálně u dvou referenčních zakázek musela být služba poskytována klientům minimálně 2 po sobě jdoucí roky, přičemž v každém dotčeném roce musela být minimální roční hodnota poskytované služby ve výši 1.000.000,- Kč bez DPH u každé reference. Z těchto zakázek pak musely alespoň dvě probíhat u komunálních subjektů s počtem obyvatel vyšším než 20 000.*“.

28. Navrhovatel je přesvědčen, že takto stanovené požadavky na reference ve smyslu § 79 odst. 2 zákona jsou zcela nepřiměřené a nedůvodné vzhledem ke složitosti, rozsahu a technické náročnosti veřejné zakázky. Toto tvrzení navrhovatel podporuje zejména argumentací, že i jiní zadavatelé s počtem obyvatel i výrazně vyšším než zadavatel stanovují výrazně mírnější požadavky na předložení seznamu významných služeb. Konkrétně uvádí, že „*na aktuální veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a nakládání s objemným odpadem pomocí velkoobjemových kontejnerů a provozování mobilních sběrných dvorů na území Hl. m. Prahy‘, v rámci které zadavatel ani nepožaduje žádnou významnou službu výhradně ve vztahu k provozu sběrného dvora, nýbrž požaduje pouze jednu obdobnou zakázku vztahující se obecně k realizaci služeb spočívajících v oblastech shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání nebo odstraňování komunálního odpadu, a to v minimálním finančním objemu 20 000 000,- Kč bez DPH celkem za požadované tříleté období. Obdobně město Prostějov v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a odstranění komunálního odpadu, bioodpadu, využití vytříděných složek komunálního odpadu a správa sběrných dvorů města Prostějova 2017 – 2024‘ nepožadovalo ve vztahu k části předmětu plnění týkající se správy sběrného dvora žádnou obdobnou významnou službu, nýbrž pouze významnou službu související obecně se svozem, odstraněním a využitím komunálního odpadu.*“

29. V souvislosti s uvedeným navrhovatel rovněž namítá, že přiměřenost kvalifikačních kritérií nelze vnímat čistě matematicky, nýbrž je nezbytné přihlídnout ke konkrétním okolnostem souvisejícím s poptávaným plněním v dané lokalitě, zejména pak ke skutečnosti, že provoz míst pro odkládání komunálního odpadu obce „*zajišťují v praxi v zásadě společnostmi, ve kterých mají většinou (zásadně 100%) majetkovou účast*“. K uvedenému doplňuje informaci, že „*dle statistických údajů Ministerstva vnitra o počtu obyvatel v obcích platných k 1. 1. 2017 se v Moravskoslezském kraji nachází celkem 12 obcí (včetně Zadavatele) s více než 20 000 obyvateli*“, přičemž z informací v Obchodním rejstříku a na internetových

stránkách obcí vyplývá, že „10 z těchto 12 obcí (tedy všech obcí kromě Zadavatele a města Český Těšín) je nakládání s komunálním odpadem, včetně provozování sběrného dvora, zajišťováno subjekty, v nichž má většinou účast (...) majetkovou účast příslušné město“.

30. Navrhovatel taktéž brojí proti požadavku, aby alespoň u dvou referenčních zakázek byla tato služba poskytována klientům minimálně dva po sobě jdoucí roky s minimální hodnotou 1 000 000,- Kč bez DPH v každém roce, a uvádí k tomu, že zadavatel tak ve skutečnosti nepožaduje pouze 3 obdobné zakázky, nýbrž až 5 (ročních) referenčních zakázek.

Ad b.

31. Navrhovatel je rovněž přesvědčen o nepřiměřenosti požadavku stanoveném v čl. 9 písm. b) kvalifikační dokumentace na předložení dokladu o odborné kvalifikaci dodavatele dle systému managementu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci podle OHSAS 18001, jenž je zaveden a používán v organizaci účastníka nebo certifikátu rovnocenného vydaného v členském státě Evropské unie, který musí být vydán akreditovanou osobou. Navrhovatel argumentuje především tím, že toto osvědčení není pro výkon odpadového hospodářství, resp. provoz sběrného dvora nezbytné podle zákona o odpadech. Navrhovatel tedy zastává názor, že zadavatel stanovením požadavku na předložení OHSAS 18001 omezil hospodářskou soutěž a snížil počet potenciálních dodavatelů, kteří přestože mají zkušenosti s obdobným předmětem plnění veřejné zakázky a mohli by jej realizovat, jsou ze soutěže vyloučeni. Navrhovatel rovněž uvádí, že je možné plnit veřejnou zakázku i bez osvědčení OHSAS 18001, neboť navrhovatel doposud poskytoval zadavateli obdobné služby, přičemž mu není známo, že by při realizaci těchto služeb docházelo k takovým úrazům či ohrožení bezpečnosti a zdraví při práci, které by zavedení uvedeného certifikovaného systému odůvodňovaly.

Ad c.

32. Dále navrhovatel nesouhlasí s požadavkem stanoveným v čl. 9 písm. e) kvalifikační dokumentace na předložení přehledu nástrojů nebo pomůcek, provozních nebo technických zařízení, která bude mít dodavatel k dispozici při plnění veřejné zakázky, ve formě seznamu s uvedením specifikací jednotlivých vozidel, přičemž vozidla musí splňovat emisní limity podle normy minimálně EURO IV. Navrhovatel je přesvědčen, že uvedený požadavek je neodůvodněný a účelově stanovený, neboť pro řádné plnění veřejné zakázky není splnění stanovených emisních norem potřebné. Argumentuje zejména tím, že minimální emisní limity nutné k povolení užívat vozidla jsou stanoveny právními předpisy, přičemž žádný právní předpis nestanovuje pro vozidla emisní limity odpovídající normě EURO IV. Zadavatel tedy podle názoru navrhovatele stanovil požadavek na emisní limity výrazně nad zákonem stanovené limity. Navrhovatel se domnívá, že uvedený požadavek nemá spojitost se způsobilostí dodavatele plnit předmět veřejné zakázky, což podle jeho názoru podporuje i skutečnost, že navrhovatel provozuje pro zadavatele několik posledních let sběrný dvůr s vozidly, které nespĺňují emisní limity podle normy EURO IV.

Rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách ze dne 31. 1. 2018

33. Zadavatel o podaných námitkách rozhodl dne 31. 1. 2018 tak, že je odmítl.
34. V obecné rovině zadavatel uvedl, že požadavky na prokázání kvalifikačních předpokladů jsou stanovené zcela s ohledem na specifika předmětu výběrového řízení, dobu realizace veřejné zakázky a prioritu zadavatele spočívající ve výběru z uchazečů, kteří mají s obdobnými

zakázkami zkušenosti a disponují dostatečnou odborností v daném předmětu podnikání. Zadavatel je přesvědčen, že jím stanovené požadavky jsou zcela objektivní, zákonné a přiměřené.

35. K námitce týkající se požadavku na předložení seznamu významných služeb zadavatel uvádí, že „*dal do naprosté roviny předmětný obsah předmětu veřejné zakázky a předmětný obsah požadovaných referenčních zakázek*“, neboť zákonná povinnost předpokládá pro přiměřené stanovení požadavků na technické kvalifikační předpoklady vymezení jejich úrovně tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel je přesvědčen, že zákonnou povinnost nade vší pochybnost splnil a jeho postup je plně v souladu se zákonem. Zadavatel uvádí, že kombinace požadavků uvedené v kvalifikační dokumentaci je plně přiměřená předmětu plnění, neboť:
- Veřejná zakázka je na zajištění a provozování sběrného dvora, což podle názoru zadavatele plně odpovídá požadavkům na rozsah referenčních zakázek.
 - Hodnota požadovaných referenčních zakázek je přiměřena předpokládané hodnotě předmětu veřejné zakázky.
 - Požadavek u dvou referencí na výkon činnosti alespoň dva roky po sobě odpovídá složitosti a druhu předmětu veřejné zakázky, jelikož bude podepsána smlouva na dobu neurčitou, tudíž musí uchazeč prokázat zkušenost s takovým „*obchodně – právně – výkonovým*“ vztahem.
 - Požadavek na realizaci dvou zakázek obdobného předmětu u komunálních subjektů s počtem obyvatel větším než 20 000 odpovídá kvantitativnímu specifiku a obsahové složitosti předmětu veřejné zakázky.
36. K námitce navrhovatele, že u 10 z 12 obcí v Moravskoslezském kraji provozují sběrný dvůr subjekty, v nichž má obec většinovou majetkovou účast, zadavatel uvádí, že na území České republiky je více než 60 měst s počtem obyvatel nad 20 000, přičemž všechna tato města zpravidla na svých územích zajišťují provozování sběrného dvora. Navrhovatel se tedy podle názoru zadavatele pravděpodobně mohl ve všech těchto městech veřejné zakázky na dané služby účastnit a získat tak osvědčení o její realizaci, a rovněž mohl doložit i poskytování relevantních služeb na území jiných států.
37. K tvrzení navrhovatele, že zadavatel nepožaduje 3 obdobné zakázky, nýbrž až 5 (ročních) zakázek, zadavatel uvádí, že není obvyklé, aby zadavatelé poptávali provozování sběrného dvora pouze na jeden rok, tudíž sám zadavatel předpokládá, že pokud má dodavatel zkušenosti s touto činností, vykonával ji dlouhodoběji než jeden rok.
38. Zadavatel rovněž uvádí, že pokud jsou v rámci veřejné zakázky stanoveny jakékoliv kvalifikační předpoklady, vždy bude možno najít subjekt, který bude těmito kvalifikačními předpoklady „*skrytě diskriminován*“, tj. nebude schopen některý z kvalifikačních předpokladů prokázat. Jinak by byl podle názoru zadavatele popřen samotný smysl a účel prokazování kvalifikace, přičemž je třeba odlišit situace, kdy zadavatelem požadovaná kvalifikace je a kdy není přiměřená ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti předmětné veřejné zakázky.
39. K požadavku na předložení seznamu významných služeb zadavatel dále sděluje, že pro zadavatele tuto službu nevykonává žádná městská společnost, tudíž musí tuto službu

zabezpečit ve vysokých kvalitativních standardech, přičemž uvádí, že na relevantním trhu je nutné mířit na stabilní subjekty, které unesou náročnost realizace veřejné zakázky a zároveň odpovědnost za její bezchybnou realizaci. Proto stanovil zadávací podmínky tak, aby odpovídaly těmto požadavkům a zadavatel mohl vybírat z kvalifikovaných společností se zárukami zkušeností, kvality, personálního, logistického a strojového zabezpečení.

40. K namítanému požadavku na předložení osvědčení OHSAS 18001 zadavatel uvádí, že by bylo s podivem, kdyby po dvaceti letech nezměnil své požadavky na kvalitu plnění, pokud mu to relevantní trh umožňuje. Podle názoru zadavatele dodavatelé realizující veřejné zakázky obdobné povahy zcela běžně „*disponují managementem pro posouzení rizik a nebezpečí na pracovištích, používají systémový přístup k omezování rizik, které ohrožují bezpečnost a zdraví všech osob, mají zajištěnou prevenci nehod a dodržování legislativy BOZP, zaměstnanci prošli výcvikem a kvalifikací v oblasti BOZP, což potvrzují právě certifikací podle OHSAS 18001 (nebo obdobnou) a zadavatel jako řádný hospodář došel k závěru, že takto by měl být certifikovaný dodavatel předmětu plnění*“. K tomu zadavatel dále uvádí, že předmětnou certifikaci požaduje k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti při práci, jež budou mít příznivý vliv na životní prostředí a sociální důsledky, aby nebylo ohrožováno zdraví a životní prostředí občanů. Argument navrhovatele, že zákon o odpadech a další právní předpisy nestanoví požadavek na vlastnictví tohoto certifikátu, považuje zadavatel za irelevantní, neboť podmínky účasti v zadávacím řízení podle zákona nevyžadují, aby byly stanoveny jiným zákonem, avšak zadavatel smí požadovat např. doložení zkušeností účastníků zadávacího řízení. Zadavatel považuje předmětný požadavek jako legitimní, oprávněný a zákonný a uvádí, že jej pokládá za potvrzení o plnění obligatorních požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví při práci a za prostředek ke zvýšení jistoty na své straně, že zhotovitel bude osobou, která má řádně zavedený systém ochrany bezpečnosti a zdraví při práci. Absence systému bezpečnosti práce má podle zadavatele velký vliv na kvalitu a bezpečnost prováděných prací.
41. K námitce navrhovatele týkající se stanovení minimálních limitů vozidel zadavatel uvádí, že se jedná o naprosto standardní požadavek ve výběrovém řízení, přičemž norma EURO IV je již v praxi běžně požadována jako emisní minimum. Zadavatel k uvedenému dále sděluje, že důvodem pro jeho stanovení je snaha o zabezpečení výkonu požadované služby v principech co největší ochrany životního prostředí a že je tento požadavek v souladu se směřováním zadavatele k principům „*smart city*“ v oblasti ochrany životního prostředí. Rovněž argumentuje, že bude uzavřena smlouva na dobu neurčitou, a tedy lze předpokládat na zvýšený tlak na emisní minima v budoucnu. Zadavatel konstatuje, že požaduje po účastnících pouze takové stroje a vybavení, které přímo souvisí s realizací veřejné zakázky a jsou pro její plnění nezbytné, a proto trvá na svých požadavcích uvedených v zadávacích podmínkách.

K výroku I. rozhodnutí

42. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele o námitkách Úřad v obecné rovině uvádí, že námitky jsou procesní institut, který představuje primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň toto své rozhodnutí odůvodnit, a to v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona), tedy tak, aby rozhodnutí zadavatele bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje

na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159), podle které požadavek transparentnosti „(...) není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“. Tato povinnost zadavatele, dovoditelná již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným.

43. Přímo ze zákonného ustanovení tedy plyne, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za takové (nedostatečné) obecné sdělení je možno považovat i obecné konstatování, že se namítaného a konkrétně stěžovatelem popsaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní. Za takové situace není vůbec naplňován smysl institutu námitek, kdy stěžovatel uvádí jasné argumenty (zde není ještě Úřadem hodnoceno, zda důvodné či nikoli), ale zadavatel na tyto konkrétní argumenty nereaguje vůbec či jen povšechně. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející, resp. lichou.
44. Úřad pokládá za potřebné zároveň vyjasnit, že uvedené nároky, které jsou na vyřízení námitek zákonem kladeny, byť by se mohly na první pohled jevit jako přísné, nejsou ve vztahu k zadavateli nikterak nespravedlivé. Je totiž třeba předně vycházet z toho, že primárním účelem regulace zadávání veřejných zakázek je ochrana prostředků, které jsou prostřednictvím veřejných zakázek vynakládány, a to především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, na jejichž základě jsou veřejné zakázky plněny, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Má-li zadavatel (právě za účelem ochrany hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s takto vydávanými prostředky) zákonem stanovenou obecnou povinnost zadávat veřejné zakázky prostřednictvím v zákoně upravených zadávacích řízení (nelze-li na danou veřejnou zakázku vztáhnout některou ze zákonem definovaných výjimek z této povinnosti) a je-li zadavatel zároveň osobou odpovědnou za zákonný průběh daného zadávacího řízení, není ničeho nepřiměřeného na tom, aby měl zároveň povinnost k námitce stěžovatele svůj postup relevantním způsobem odůvodnit. Jinými slovy řečeno, je-li zadavatel ve své smluvní volnosti zákonem omezen v tom smyslu, že k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku může obecně přistoupit toliko na základě formalizovaného postupu, který musí vyhovět zákonem stanoveným podmínkám, musí na každý svůj krok v zadávacím řízení nahlížet též z toho pohledu, zda je v souladu se zákonem. Za takového stavu věci nemůže zadavatel dodatelům zastřít a nesdělit své úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že postupuje v souladu se zákonem. Navíc je právě férový (transparentní) takový postup zadavatele, kdy obdrží výtky dodavatele a reaguje na ně tak, že se s nimi srozumitelně a jasně vypořádá. To implikuje, že zareaguje na všechny vnesené argumenty a např. uvede, proč je nepovažuje za legitimní. Právě to je základním smyslem řízení o námitkách. Postup, kdy dodavatel vnese řadu argumentů, pro které považuje postup zadavatele za nezákonný, a zadavatel část z nich

ignoruje či na konkrétní argumenty reaguje nedůvodně jen povšechně, aniž by vysvětlil, proč tato námitka není důvodná, nemůže být v souladu se zákonem.

45. Lze konstatovat, že každý dodavatel pohybující se na dotčeném trhu má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se u něj dotčený uchazeč neúspěšně bránil námitkami dle zákona (k tomuto závěru srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č.j. 5 As 50/2006-137). Právě k plnohodnotnému naplnění tohoto práva pak směřuje úprava v § 245 odst. 1 a v § 263 odst. 5 zákona.
46. Jestliže totiž stěžovatel podá zadavateli námitky, musí se jimi zadavatel zabývat s veškerou pečlivostí. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména též o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezdůvodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (přičemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (a propadnutí navrhovatelem složené kauce státu).
47. Právě s cílem předejít naposledy zmíněným situacím zákonodárce v předmětných zákonných ustanoveních konstruoval takové pojetí vyřizování námitek, které zajišťuje, že stěžovatel nebude na svých právech dotčen neochotou (či snad dokonce neschopností) zadavatele svůj postup racionálně hájit, když však přitom setrvává na tom, že jeho postup je zákonný.
48. Pokud zadavatel, resp. jím vyhotovené odůvodnění rozhodnutí o námitkách, nevyhoví požadavku na přezkoumatelnost, může Úřad v souladu s § 263 odst. 5 zákona uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je v takovém případě povinen přezkoumatelným způsobem o námitkách rozhodnout znovu, neboť zákonodárce v předmětném ustanovení formuloval právní fikci, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Takto „podané“ námitky pak nemohou být považovány za opožděné.
49. S ohledem na výše uvedené principy Úřad zkoumal, zda rozhodnutí zadavatele ze dne 31. 1. 2018 o námitkách navrhovatele ob stojí před testem zákonnosti ve smyslu § 245 odst. 1 zákona, tedy mj. i z toho pohledu, zda součástí rozhodnutí je odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Proto porovnal námitky navrhovatele s rozhodnutím zadavatele o námitkách z toho hlediska, zda se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem

uvedeným navrhovatelem v námitkách. Z logiky věci však to, zda se zadavatel vypořádal se všemi skutečnostmi/námitkami, zkoumá Úřad pouze ve vztahu k těm skutečnostem, na jejichž věcném vypořádání navrhovatel trvá ve svém návrhu.

50. Na základě porovnání skutečností uvedených v námitkách s obsahem rozhodnutí zadavatele o námitkách Úřad zjistil, že v námitkách navrhovatel uvedl, že: zadavatelé s počtem obyvatel i výrazně vyšším než zadavatel stanovují výrazně mírnější požadavky na předložení seznamu významných služeb, neboť „*na aktuální veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a nakládání s objemným odpadem pomocí velkoobjemových kontejnerů a provozování mobilních sběrných dvorů na území Hl. m. Prahy‘, v rámci které zadavatel ani nepožaduje žádnou významnou službu výhradně ve vztahu k provozu sběrného dvora, nýbrž požaduje pouze jednu obdobnou zakázku vztahující se obecně k realizaci služeb spočívajících v oblastech shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání nebo odstraňování komunálního odpadu, a to v minimálním finančním objemu 20 000 000,- Kč bez DPH celkem za požadované tříleté období. Obdobně město Prostějov v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku ‚Sběr, svoz a odstranění komunálního odpadu, bioodpadu, využití vytříděných složek komunálního odpadu a správa sběrných dvorů města Prostějova 2017 – 2024‘ nepožadovalo ve vztahu k části předmětu plnění týkající se správy sběrného dvora žádnou obdobnou významnou službu, nýbrž pouze významnou službu související obecně se svozem, odstraněním a využitím komunálního odpadu.*“, přičemž zadavatel se v rozhodnutí o podaných námitkách k této skutečnosti vůbec nevyjádřil a tato námitka navrhovatele nebyla nijak vypořádána.
51. Úřad v této souvislosti akcentuje, že pokud zadavatel chtěl tuto námitku odmítnout, měl vypořádat, proč by takové navrhovatelem příkladmo uváděné reference nebyly v nyní šetřené veřejné zakázce dostačující. Pokud stěžovatel uvádí v námitkách konkrétní argument, je nezbytné, aby zadavatel uvedl konkrétní reakci na jasně definovanou skutečnost, přičemž v takovém případě nelze akceptovat pouze obecné vypořádání. Pokud tedy zadavatel v rozhodnutí o námitkách pouze obecně uvedl, že na relevantním trhu je nutné mířit na stabilní subjekty, které unesou náročnost realizace veřejné zakázky a odpovědnost za její bezchybnou realizaci, a že v souladu s uvedeným proto stanovil zadávací podmínky tak, aby mohl vybírat z kvalifikovaných společností se zárukami zkušeností, kvality, personálního, logistického a strojového zabezpečení, nelze to považovat za zákonem předvídanou reakci na výše uvedenou námitku navrhovatele. Na druhou stranu pokud stěžovatel formuluje námitku pouze obecně, nemůže důvodně očekávat, že na ni bude zadavatel reagovat konkrétně.
52. Úřad proto musí konstatovat, že zadavatel se vůbec nevyjádřil ke skutečnosti v obsažené v námitkách týkající se mírnějších požadavků na reference zadavatelů s větším počtem obyvatel. Zadavatel tímto postupem porušil § 245 odst. 1 zákona, neboť se podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke **všem** skutečnostem uvedeným v námitkách, čímž se rozhodnutí zadavatele o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
53. Úřad k postupu při vyřizování námitek podle § 245 odst. 1 zákona dodává, že zadavatel se musí nejen vypořádat se všemi skutečnostmi uvedenými navrhovatelem v námitkách, ale své rozhodnutí o námitkách musí též řádně (podrobně a srozumitelně) odůvodnit, a to ve vztahu ke každé jednotlivé skutečnosti. Rozhodnutí o námitkách musí být odůvodněno přezkoumatelným způsobem, musí být srozumitelné a musí být opřeno o relevantní důvody. I kdyby zadavatel považoval některou namítanou skutečnost za irelevantní či nesouvisející se

zadávacím řízením, je třeba se i s takovou námitkou vypořádat a zaujmout k ní stanovisko, i kdyby toto vyjádření mělo být takové, že námitka nesouvisí se zadávacím řízením, že k namítanému jednání vůbec nedošlo apod. Nedostatečné odůvodnění rozhodnutí o námitkách pak způsobuje nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí. Opomene-li zadavatel vypořádat některé z uplatněných námitek, pak je odůvodnění takového rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

54. Úřad uzavírá, že účelu institutu námitek, tj. aby se stěžovatel, resp. případný navrhovatel primárně dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vznesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení, tedy nebylo dosaženo. Právě způsob, jakým mají být podané námitky ze strany zadavatele vyřízeny, je z pohledu dodržení zákona zásadní. Posílení funkce námitek jako nástroje, kterým by měly být v maximální možné míře bezprostředně vyřešeny všechny sporné otázky mezi zadavatelem a stěžovatelem, je promítnuto v ustanovení § 263 odst. 5 zákona, dle kterého platí, že je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zákon tak posiluje právní jistotu stěžovatelů, kteří by se již tak v rozhodnutí o námitkách měli dozvědět veškerou relevantní argumentaci zadavatele k podaným námitkám. Lze tedy konstatovat, že pokud má zadavatel za to, že jeho postup je důvodný, měl by být schopen své stanovisko v celém rozsahu obhájit a tedy nikoliv se k některé části námitek vůbec nevyjádřit, jak to učinil v právě posuzovaném případě. Takové podrobné zdůvodnění postupu zadavatele by pak na druhé straně mělo sloužit stěžovateli jako základní podklad pro úvahu, zda si za svým názorem o nezákonném postupu zadavatele stojí natolik, že je ochoten vyvolat zahájení správního řízení před Úřadem na základě návrhu
55. Uvedený závěr Úřadu však neznamena, že by Úřad „posvětil“ postup zadavatele z pohledu věcného, tj. že by zadavatel v zadávacím řízení postupoval podle zákona, neboť k takovému přezkumu ze strany Úřadu vůbec nedošlo, když zjistil, že zadavatel nerozhodl v souladu s § 245 odst. 1 zákona o námitkách navrhovatele.
56. S poukazem na shora uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup pro vyřizování námitek stanovený v § 245 odst. 1 zákona, když v rozhodnutí ze dne 31. 1. 2018 o námitkách navrhovatele ze dne 16. 1. 2018, jež byly zadavateli doručeny téhož dne, se v jeho odůvodnění vůbec nevyjádřil k námitce stěžovatele týkající se skutečnosti, že jiní zadavatelé s počtem obyvatel i výrazně vyšším než zadavatel stanovují výrazně mírnější požadavky na předložení seznamu významných služeb, čímž se rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
57. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí – uložení nápravného opatření

58. Úřad s odkazem na § 263 odst. 1 zákona konstatuje, že není vázán návrhem v tom, jaké nápravné opatření navrhovatel požaduje. Úřad jakožto správní orgán je dle § 2 odst. 3 správního řádu povinen v rámci správního řízení šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Proto přijme pouze takové nápravné opatření, které odstraňuje nezákonný stav.

59. Vzhledem k tomu, že je rozhodnutí zadavatele o námitkách nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem námitkám stěžovatele, jak mu ukládá § 245 odst. 1 zákona, rozhodl Úřad v souladu s § 263 odst. 5 zákona toliko o zrušení rozhodnutí o námitkách, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
60. Pro úplnost k tomu Úřad uvádí, že dle § 263 odst. 5 zákona platí, že okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí byly navrhovatelem podány nové námitky s totožným obsahem, které zadavatel nemůže odmítnout jako opožděné. Bude tedy na zadavateli, aby o námitkách navrhovatele znovu rozhodl, a to způsobem, který bude souladný s § 245 odst. 1 zákona.

K výroku III. rozhodnutí – zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení

61. Podle § 263 odst. 8 zákona ukládá-li Úřad nápravné opatření s výjimkou zákazu plnění smlouvy, zakáže zároveň zadavateli až do pravomocného skončení řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu; rozklad proti tomuto výroku nemá odkladný účinek.
62. Výše citované ustanovení formuluje jako obligatorní součást rozhodnutí Úřadu o uložení nápravného opatření (s výjimkou zákazu plnění smlouvy) rovněž výrok o tom, že zadavatel až do pravomocného skončení správního řízení nesmí uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, přičemž tento výrok je účinný dnem vydání rozhodnutí, a tedy je účinný i u nepravomocného rozhodnutí. Tento zákaz uzavřít smlouvu se ukládá z důvodu, aby se zadavatel nemohl vyhnout splnění uloženého nápravného opatření uzavřením smlouvy ještě před nabytím právní moci rozhodnutí.
63. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku II. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele, zakázal zároveň ve výroku III. tohoto rozhodnutí zadavateli až do pravomocného skončení tohoto správního řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu na veřejnou zakázku.

K výroku IV. rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

64. Podle § 266 odst. 1 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu, kterým se ukládá nápravné opatření nebo zákaz plnění smlouvy, též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo pro místní rozvoj vyhláškou. Příslušná vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, stanoví v § 1, že paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl o uložení nápravného opatření nebo zákazu plnění smlouvy, činí 30 000 Kč.
65. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku II. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
66. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2018000055.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad proti výroku I., II. a IV. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad proti výroku III. tohoto rozhodnutí nemá podle § 263 odst. 8 zákona odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Mgr. Bc. Milan Konečný, K Holotovci 1191, 735 11 Orlová – Město
2. Nehlsen Třinec, s.r.o., Jablunkovská 392, 739 61 Třinec – Staré Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy